

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 60/2566

ศาลจังหวัดระยอง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองระยอง ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ศ. โจทก์ นายกเทศมนตรีตำบลสุนทรภู่ ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท ศ. โจทก์ ยื่นฟ้อง นายกเทศมนตรีตำบลสุนทรภู่ ที่ ๑ นายอำเภอเมืองแกลง ที่ ๒ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาระยอง ที่ ๓ จำเลย อ้างว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๓๒ โดยซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวมาจากบริษัท ม. และครอบครองทำประโยชน์ที่ดินตามแนวรั้วเดิมที่มีแนวเขตด้านทิศใต้จดชายทะเลตลอดมา ภายหลังโจทก์ทราบว่าหลักปูนที่แสดงแนวเขตที่ดินด้านทิศใต้ไม่ถึงแนวที่จดทะเล โดยอยู่ห่างจากแนวชายทะเลจุดที่น้ำขึ้นสูงสุดประมาณ ๘ เมตร และไม่อยู่ในแนวเดียวกับที่ดินแปลงข้างเคียงอื่น ๆ โจทก์เห็นว่าสาเหตุมาจากการออกโฉนดที่ดินที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่เต็มพื้นที่ที่ครอบครอง และโจทก์พบว่าบันทึกข้อความของสำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการขออนุญาตที่ดินติดชายทะเล ซึ่งเป็นที่ดินแปลงข้างเคียงกับโจทก์ ระบุว่า เมื่อเจ้าของที่ดินที่ติดทะเลขออนุญาตที่ดินผู้ปกครองท้องที่และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในขณะนั้น ได้ขอให้เจ้าของที่ดินกันเขตทะเลไว้ ๑๕ วา ตามนโยบายของจังหวัดที่จะตัดถนนเลียบบริเวณทะเลไปตามแนวชายฝั่งทะเล ถือเป็นการละเมิดสิทธิและทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง และไม่มีกฎหมายหรือระเบียบรองรับ เจ้าพนักงานที่ดินจึงออกโฉนดที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดินข้างเคียงที่ติดชายทะเลดังกล่าว เมื่อโจทก์ยื่นคำขอรังวัดสอบเขตที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดระยอง สาขาแกลง เพื่อขอให้ตรวจสอบแก้ไข เจ้าพนักงานที่ดินได้ทำการรังวัดสอบเขตโดยนัดหมายโจทก์และหน่วยงานที่ดูแลพื้นที่ข้างเคียงมานั่งชี้ระวางแนวเขตที่ดิน แต่จำเลยทั้งสามไม่ลงนามรับรองแนวเขตและคัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดิน โดยอ้างว่าโจทก์นำชี้แนวเขตด้านทิศใต้รุกล้ำเข้าไปในพื้นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เจ้าพนักงานที่ดินได้ดำเนินการให้โจทก์และจำเลยทั้งสามดำเนินการสอบสวนใกล้เคียงตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๙ ทวิ แล้ว แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้จำเลยทั้งสามถอนคำคัดค้าน หากจำเลยทั้งสามไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยทั้งสาม กับให้โจทก์มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาท ส่วนจำเลยทั้งสามให้การสรุปได้ว่า โจทก์นำชี้รุกล้ำเข้าไปในพื้นที่ชายทะเล อันเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน โจทก์จึงไม่อาจอ้างการครอบครองที่ดินนอกหลักเขตโฉนดได้ การที่จำเลยทั้งสามคัดค้านการรับรองแนวเขตที่ดินของโจทก์ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้จำเลยทั้งสามจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามบทนิยาม "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ส่วนจำเลยที่ ๓ มีหน้าที่ดูแลรักษาแหล่งน้ำสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยการระวางชี้และลงชื่อรับรองแนวเขตที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้คัดค้านการ

รังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์เพื่อป้องกันมิให้มีการรังวัดสอบเขตที่ดินรูกล้ำที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทั่วไปที่ใช้สิทธิในฐานะผู้ดูแลรักษาที่ดินข้างเคียงคัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินเพื่อป้องกันมิให้มีการรังวัดรูกล้ำเข้าไปในที่ดินสาธารณะ การคัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงไม่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย กรณีจึงไม่เข้าลักษณะเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อจำเลยทั้งสามไม่ลงนามรับรองแนวเขตและคัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดิน โดยอ้างว่าโจทก์นำชี้แนวเขตรูกล้ำเข้าไปในพื้นที่แนวเขตที่ดินชายทะเลอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน กรณีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/60/2566>